

Arrest

nr. 120 080 van 4 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2013 en tegen de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, om de nietigverklaring te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) van 15 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van eerste verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor eerste verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 december 2011 het Rijk binnen en diende de volgende dag een asielaanvraag in. Op 7 oktober 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. Op 15 oktober 2013 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.3. De bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Chovae en te behoren tot de minderheidsgroep Bajuni. U leefde uw hele leven op uw eiland Chovae. In 2000 kwamen Somalische bandieten naar uw eiland en sloegen aan het plunderen. In 2003 kwam Al Shabaab naar Chovae. Ze namen uw schoonbroer mee. U werd ziek. In 2005 ontstond een conflict tussen verschillende Bajuni clans op het eiland Chovae. Uw clan werd naar een uithoek van het eiland teruggedreven. In 2006 trouwde u met Sal. Sai. Am.. Jullie kregen samen 2 kinderen: Ab. en Sai.. In 2011 kwam Al Shabaab naar Chovae. Ze wilden strijders rekruteren. Ze doodden uw oom en sloegen uw gehandicapte broer. De zakenman J. raadde u aan om te vluchten. Op 15 december 2011 verliet u uw eiland Chovae. Uw vrouw was zwanger toen u vertrok. De zakenman J. nam u mee op een boot naar Djibouti. Vervolgens reisde u per vliegtuig verder. Op 26 december 2011 kwam u in België aan. De volgende dag vroeg u asiel bij de Belgische asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u verschillende doktersverslagen en een krantenartikel neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kan de bedenking gemaakt worden dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Ten eerste laat uw kennis over uw regio van herkomst: het eiland Chovae in het bijzonder en Somalië in het algemeen, te wensen over.

U verklaart uw hele leven op het eiland Chovae gewoond te hebben en dit eiland nooit verlaten te hebben (gehoor CGVS, p. 5,6). Alhoewel u erin slaagt om alle 15 andere Bajuni eilanden te benoemen, slaagt u er op geen enkele manier in om te zeggen hoe ver, in tijd of in afstand, deze eilanden ongeveer liggen ten opzichte van Chovae. Na herhaalde vragen raakt u niet verder dan te zeggen dat het niet ver is, dat het dicht is en dat u er nooit geweest bent. U slaagt er evenmin in te vertellen hoe ver Chovae ligt van Kismayo en Ras Kambooni. U weet ook niet welke van deze 2 plaatsen het verst van Chovae ligt (gehoor CGVS, p.5,6). Nochtans zijn dit de 2 plaatsen op het vasteland waartussen de Bajuni eilanden gelegen zijn. Ras Kambooni en Kismayo zijn ook 2 belangrijke ijkpunten, namelijk de Keniaanse grens en de dichtste grote stad. Het feit dat u wel 15 andere Bajuni eilanden in de juiste volgorde kan benoemen, maar van geen enkele weet hoever ze liggen van uw eiland, duidt op gestudeerde kennis in plaats van doorleefde kennis.

U verklaart uitdrukkelijk dat er op het eiland Chovae geen Somali gesproken wordt, maar enkel Bajuni. U zegt dat u enkel een beetje Somalisch leerde omdat uw oom dit oppikte tijdens gesprekken met Somalische bandieten (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt nochtans dat er wel degelijk Somaliërs leven op de Bajuni eilanden, dat er Somalisch gesproken wordt op de Bajuni eilanden en dat het merendeel van de Bajuni's, vooral de jongere generaties, ook de Somalische taal machtig zijn.

Verder weet u niet hoeveel inwoners Chovae kent. U zegt dat u ze niet geteld hebt (gehoor CGVS, p.12). Nochtans zou van iemand die volgens eigen verklaringen zijn hele leven op een klein eilandje woonde, verwacht mogen worden dat hij ongeveer weet hoeveel mensen er op het eiland wonen.

U zegt dat er meerdere waterbronnen zijn op Chovae, waaronder 1 met drinkbaar water (gehoor CGVS, p.11). Uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) blijkt nochtans dat er geen bronnen met drinkbaar water zijn op Chovae en dat al het drinkbaar water naar het eiland aangevoerd moet worden.

Desgevraagd zegt u dat er ruïnes zijn op Chovae, namelijk in Iburini (gehoor CGVS, p.12). Volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) zijn er enkele ruïnes vlakbij Chovae-dorp, maar bevinden de belangrijkste ruïnes zich in Dhukuwa, in het uiterste zuiden van het eiland Chovae en ver weg van Iburini.

U weet niet wat 'faza' is (gehoor CGVS, p.20). Volgens informatie van het CGVS, toegevoegd aan het dossier, is dit nochtans een typisch gerecht voor het eiland Chovae.

U weet niet wat 'naferado' en 'nakatoa' betekent (gehoor CGVS, p.20). Volgens informatie van het CGVS, toegevoegd aan het dossier, zijn dit groepen mensen die in Firadoni (of ook Ferado genoemd) wonen en die in tegenstelling tot de Bajuni geen producten uit de zee eten. Volgens uw eigen verklaringen is Firadoni een dorp in Chovae (gehoor CGVS, p.4). Het is opmerkelijk dat u de 'naferado' en 'nakatoa' niet zou kennen.

U zegt dat Randa een machine is om het hout zacht te maken (gehoor CGVS, p.17). Volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) is het een dans die door de Bajuni uitgevoerd wordt wanneer de oogst klaar is. Volgens u is Soriyo een traditie van offers met dieren (gehoor CGVS, p.17). Volgens informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) is het echter een typisch Bajuni gebruik waarbij in moeilijke tijden een symbolische cirkel met religieuze betekenis gemaakt wordt rond het dorp of gehucht om te bidden voor betere tijden.

U kent Gacaan niet (gehoor CGVS, p.19). Nochtans is dit een dorp op het vasteland, vlakbij Chovae (zie informatie toegevoegd aan het dossier).

Daarnaast verklaart u dat uw beroep eruit bestond om vissen op te halen bij de plaatselijke vissers en deze te pekelen. U noemt jihazi, langalawa en kihori als de 3 types van gebruikte boten op Chovae (gehoor CGVS, p.7). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat er 3 types boten gebruikt worden door de Bajuni: de 'mtumbwi', 'dau' en 'mashua'. Daarnaast gebruiken de Bajuni ook de 'Ngalawa' en 'Jahazi' types, maar dat zijn geen boten van het Bajuni-type. Dat u enkel 2 soorten boten noemt die niet typisch zijn voor de Bajuni, maar geen enkele soort boot benoemt die wel typisch is voor de Bajuni, is markant.

Ten tweede laat uw socio-politieke kennis over uw regio van herkomst te wensen over. U weet niet wanneer Somalië onafhankelijk werd (gehoor CGVS, p.16). U weet niet wie de zittende president Siad Barre verdreef in 1991 en zo het begin van de Somalische burgeroorlog inleidde (gehoor CGVS, p.15). U weet enkel dat Siad Barre tot de Darod-clan behoort, maar u kunt zijn subclan niet benoemen (gehoor CGVS, p.15).

Verder weet u niet wie generaal Morgan is (gehoor CGVS, p.16). Nochtans had generaal Morgan de controle over de Bajuni eilanden in de jaren '90 en (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Volgens u kwamen Somalische clans en krijgsheren soms op rooftocht naar de Bajuni eilanden, maar verkregen ze nooit de controle over deze eilanden. De Bajuni behielden volgens u altijd de controle (gehoor CGVS, p.14). Uit informatie van het CGVS blijkt nochtans dat leden van de Darod < Marehan-clan al sinds 2001 de controle hebben over de Bajuni-eilanden.

Volgens u is Al Shabaab sinds 1997 aan de macht in Somalië (gehoor CGVS, p.15). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS, die toegevoegd werd aan het dossier, dat Al Shabaab pas veel later, in 2008 de controle over Somalië veroverde. U weet ook niet wat de Ras Kambooni groepering is (gehoor CGVS, p.13). Over de Unie van de Islamitische rechtbanken kunt u na meermaals vragen niets meer zeggen dan: 'ze zijn moslims en ze willen huwelijken legaliseren'. U weet niet wanneer ze de controle hadden over Somalisch grondgebied. U weet niet of de Unie van de Islamitische rechtbanken ooit verslagen werden. U zegt dat ze aan de macht bleven tot hun leider Sheik Sharif president werd in 2009

(gehoor CGVS, p.15). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat ze in 2006 verslagen werden door Abdullahi Yusuf en het Ethiopische leger.

U kent geen enkele naam van bestaande politieke partijen in Somalië. U geeft de namen van enkele recente Somalische presidenten. Van geen enkele slaagt u erin de clan te noemen (gehoor CGVS, p. 16). Het feit dat u wel meerdere Somalische presidenten weet te noemen, maar van geen enkele weet tot welke clan ze behoren, getuigt opnieuw van ingestudeerde kennis in plaats van doorleefde kennis. U weet niet wie recentelijk de controle verkreeg over Kismayo. U zegt enkel dat het Al Shabaab was toen u het land verliet (gehoor CGVS, p.16). U blijkt de situatie in uw voorgehouden regio en thuisland niet op te volgen vanuit België.

Ook uw kennis over de geschiedenis van de Bajuni is beperkt. U weet niet op welke eilanden de Bajuni eerst gaan wonen zijn (gehoor CGVS, p.14). U kent geen namen van Bajuni die zetelen in de huidige regering. U kent geen namen van belangrijke historische Bajuni figuren (gehoor CGVS, p.14,17). De naam Sultan Dili Mahad Dili doet bij u geen belletje rinkelen, evenals de naam Sheikh Moalim Gassimo Zmeladi (gehoor CGVS, p. 19,20). Uit informatie van het CGVS blijkt nochtans dat de eerste de huidige verkozen leider van het Bajuni-volk is en dat de tweede als een belangrijke persoonlijkheid genoemd wordt binnen de Bajuni geschiedenis en in 1989 overleed.

Ten derde blijkt uit uw gehoor voor het CGVS dat uw algemene kennis van het Somalische clansysteem bijzonder beperkt is. U weet niet welke Bajuni-clans op de andere Bajuni-eilanden wonen. U weet niet of er al dan niet Somalische clans wonen op de andere Bajuni eilanden. U weet dit zelfs niet voor Ambu, een eiland dat volgens u nochtans per voet vanuit Chovae bereikbaar is bij laag water (gehoor CGVS, p.6,9). Verder blijkt u het Somalisch clansysteem nauwelijks te kennen. De zakenman J., waarmee u wegens uw beroep samenwerkte (gehoor CGVS, p.7) raadde u aan het land te verlaten en bracht u op de boot naar Djibouti. Jullie waren 5 dagen samen per boot onderweg. U weet enkel dat hij tot de Brava-clan behoort, maar kent zijn subclan niet (gehoor CGVS, p.8). Desgevraagd noemt u enkele belangrijke Somalische clans. U hebt het onder andere over Hawiye, Darod, Majertein en Ogaden. U zegt dat u dit kent doordat uw oom erover vertelde. U kent echter geen enkele subclan van Hawiye noemen. U weet niet tot welke clangroep Majertein en Ogaden behoren. U herkent Marehan, maar weet niet tot welke clangroep het behoort. U kunt geen subclans van Darod geven (gehoor CGVS, p.9,10). Nochtans zijn Majertein, Ogaden en Marehan allen subclans van de clangroep Darod en had de Darod < Marehan-clan sinds 2001 de controle over de Bajuni eilanden (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Het feit dat u Darod, Majertein en Ogaden zelf benoemt, maar niet weet dat Majertein en Ogaden behoren tot de Darod-clangroep duidt opnieuw op ingestudeerde kennis in plaats van doorleefde kennis. U kunt verder geen subclans van Majertein en Marehan benoemen (gehoor CGVS, p.9,10). Uw zeer beperkte kennis van Hawiye en Darod is frappant aangezien dit de dominerende clans zijn in Lower Juba, de regio waar uw woonplaats zich bevindt. U weet echter niet waar de term 'Lower Juba' voor staat, evenmin weet u welke clans de regio Lower Juba domineren (gehoor CGVS, p.10).

De vaststellingen van uw zeer gebrekkige kennis zijn vreemd gezien het belang van clankennis in de Somalische samenleving. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het dossier, blijkt dat in de Somalische samenleving genealogische afstammingslijnen aan kinderen aangeleerd worden vanaf een zeer jonge leeftijd en patriarchale afstamming tot in de details mondeling wordt doorgegeven. Ook al behoort u tot de Bajuni minderheidsgroep, toch zou een veel grotere kennis van het Somalische clansysteem verwacht mogen worden aangezien de Bajuni eilanden bewoond en gecontroleerd worden door Somalische meerderheidsclans en de Bajuni eilanden vlakbij het vasteland liggen dat eveneens bewoond wordt door Somalische meerderheidsclans.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Evenmin kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De in uw neergelegde attesten besproken medische problemen voegen geen informatie toe betreffende uw voorgehouden Somalische nationaliteit. Hetzelfde geldt voor het neergelegde krantenartikel. Daaruit blijkt dat u pogingen onderneemt om zich te integreren in de Belgische samenleving. Dit artikel geeft echter geen informatie betreffende uw voorgehouden Somalische nationaliteit. Tenslotte legde u geen document neer die uw identiteit, nationaliteit of reisweg zouden kunnen staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.4. De bestreden beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 76, § 2 van het Koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer, die verklaart te heten,
naam : M. Z.

voornaam : Suleiman

geboortedatum : 25.12.1982

geboorteplaats : Chuva

nationaliteit : Somalië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen®, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 07/10/2013 word door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, Inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1930 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.”

2. Nopens de ontvankelijkheid

2.1. In het belang van een goede rechtsbedeling moet diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering, een afzonderlijke procedure starten om de duidelijkheid van het juridische debat te waarborgen, alsook een snelle en adequate behandeling van de zaak.

Meerdere vorderingen zijn derhalve slechts onder de vorm van één enkel verzoekschrift ontvankelijk indien de doelstelling ervan de goede rechtsbedeling is, meer in het bijzonder indien deze vorderingen dermate samenhangend zijn, wat hun voorwerpen of hun grondslag betreft, dat het kennelijk lijkt dat de gedane vaststellingen of de genomen beslissingen ten aanzien van één van deze vorderingen een weerslag zullen hebben op het resultaat van de andere vorderingen.

Indien meervoudige vorderingen niet voldoende samenhangend zijn in de zin zoals hierboven beschreven, zal enkel de belangrijkste of, bij gelijk belang, de eerste in het verzoekschrift genoemde, worden beschouwd als regelmatig ingediend (RvS 12 september 2005, nr. 148.753; RvS 21 oktober 2005, nr. 150.507; RvS 22 mei 2006, nr. 159.064).

2.2. *In casu* richt de verzoekende partij haar beroep tegen twee verschillende administratieve beslissingen: een beslissing van *“weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”* genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en een *“bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker”* (bijlage 13^{quinquies}), afgeleverd door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

De kwestie is derhalve te bepalen of het belang van een goede rechtsbedeling vereist, en *a fortiori* toelaat, dat deze twee beroepen worden ingediend door middel van één verzoekschrift.

Hoewel er een direct verband bestaat tussen beide bestreden beslissingen, waarbij de tweede werd genomen na de eerste die zij overigens uitdrukkelijk in haar motivering vermeldt, is de Raad van oordeel dat dit verband alleen niet volstaat om aan te tonen dat de weerslag van de gedane vaststellingen of van de ten aanzien van de eerste bestreden beslissing genomen beslissingen op het resultaat van de andere, van die aard zou zijn dat het, in het belang van een goede rechtsbedeling, zou opleggen beide te behandelen in het kader van één beroep.

2.3. Enerzijds, immers, voor zover het de eerste bestreden beslissing betreft, moet het beroep worden behandeld op basis van artikel 39/2, § 1, 1ste en 2de lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep in volle rechtsmacht, dat steeds van rechtswege schorsend is, wordt geregeld door de procedureregels voorgeschreven door de artikelen 39/69 tot 39/77 van dezelfde wet, die meer bepaald een gewone procedure en een versnelde procedure regelen, desgevallend gepaard gaand met bijzondere modaliteiten en termijnen (inroeping van nieuwe elementen in het verzoekschrift en ter terechtzitting, verzendingstermijn van het administratief dossier en van de nota met opmerkingen, eventuele indiening van een schriftelijk verslag en van een replieknota, verkorte behandelingstermijnen voor de prioritaire zaken, verkorte termijnen in geval van versnelde procedure).

Voor zover het de tweede bestreden beslissing betreft, moet het beroep daarentegen worden behandeld op basis van artikel 39/2, § 2 van voormelde Vreemdelingenwet. Dit annulatieberoep, dat in beginsel niet van rechtswege schorsend is, wordt geregeld door de procedureregels voorgeschreven door de artikelen 39/78 tot 39/85 van dezelfde wet, alsook door de artikelen 31 tot 50 van het Procedurereglement van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV), die meer bepaald een annulatieprocedure en een procedure in administratief kort geding regelen, op hun beurt gepaard gaand met bijzondere modaliteiten en termijnen (verzendingstermijn van het administratief dossier en van de nota met opmerkingen, eventuele indiening van een syntheseseminarie, toepasselijke termijnen in geval van administratief kort geding, modaliteiten van voortzetting van de procedure na administratief kort geding, bijzondere procedures bepaald in het PR RvV).

Er dient te worden vastgesteld dat door de totaal verschillende aard van de geïmplementeerde contentieux en door de specifieke gevolgen, modaliteiten en termijnen die hiermee gepaard gaan, de combinatie van deze twee procedures in één en hetzelfde beroep niet verenigbaar is met een goede rechtsbedeling, maar daarentegen de snelle instaatstelling van de dossiers, de duidelijkheid van de te voeren debatten en de behandeling van de zaken binnen de wettelijk opgelegde termijnen schaadt, aangezien de bijzonderheden die aan elk van beide procedures gekoppeld zijn, op elk moment het goede verloop van de andere procedure kunnen vertragen of zelfs hinderen.

2.4. Anderzijds biedt een dergelijke combinatie van procedures door middel van één en hetzelfde beroep geen enkel bijzonder voordeel voor de verzoekende partij, ten opzichte van de behandeling van aparte en verschillende verzoekschriften voor elk van de bestreden beslissingen.

Artikel 39/80 van voormelde wet bepaalt immers het volgende: *“Indien een beroep tot nietigverklaring van een beslissing tot toegang of tot verblijf samenhangt met een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft de behandeling van het*

laatstgenoemde beroep voorrang. In voorkomend geval kan de Raad evenwel in het belang van een goede rechtsbedeling beslissen dat hetzij beide beroepen samen worden behandeld en afgedaan, hetzij beslissen dat het onderzoek van het beroep tot nietigverklaring wordt opgeschort totdat een definitieve beslissing over het beroep in volle rechtsmacht is genomen.” Met toepassing van deze bepaling zal het beroep in volle rechtsmacht in elk geval steeds bij voorrang worden behandeld en behoudt de Raad elke vrijheid om, volgens hetgeen het belang van een goede rechtsbedeling in het voorliggende geval vereist, te beslissen het onderzoek van het annulatieberoep op te schorten of dit beroep tegelijkertijd (maar niet samen) te onderzoeken.

Artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet, toepasselijk op het beroep in volle rechtsmacht, bepaalt bovendien het volgende: *“Behoudens mits toestemming van betrokkene, kan tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep, ten aanzien van de vreemdeling geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of teruggedrijving gedwongen worden uitgevoerd.”*

Hieruit volgt dat in geval van apart ingediende verzoekschriften tegen twee beslissingen waarvan één tot het contentieux volle rechtsmacht behoort en de andere tot het annulatiecontentieux, de effectiviteit van de door de verzoekende partij ingediende beroepen en de bescherming van haar rechten tijdens de behandeling van deze beroepen, op dergelijke manier door de wet worden geregeld dat het belang van een goede rechtsbedeling niet beter zou worden gediend in geval van indiening van één verzoekschrift tegen beide bestreden beslissingen.

2.5. Gelet op voorgaande ontwikkelingen vertonen beide bestreden beslissingen geen enkel onderling verband van verknochtheid waardoor het belang van een goede rechtsbedeling zou gebieden ze voor de Raad te betwisten door middel van één verzoekschrift.

Rekening houdend met het voorrangsbeginsel van het beroep in volle rechtsmacht, vermeld in voornoemd artikel 39/80, moet de beslissing van “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus”, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als de belangrijkste van beide bestreden beslissingen worden beschouwd.

Er dient derhalve te worden besloten dat het beroep slechts ontvankelijk is voor zover het de beslissing van “*weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus*” genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft, en onontvankelijk moet worden verklaard voor zover het “*bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker*” (bijlage 13quinquies), uitgereikt door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, betreft.

2.6. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift “*notities van de tolk*”. Verzoeker maakt per aangetekende zending van 28 november 2013 bijkomende documenten over die hij “*via zijn kozijn gekregen heeft*”: een “*bevestiging van nationaliteit van verzoeker, met vertaling in het Engels (stuk 4)*” en een “*geboorteakte van verzoeker, met vertaling in het Engels (stuk 5)*”.

Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen neer van deze nationaliteitsbevestiging en de geboorteakte.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door

de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker voert de schending aan *“van artikel 1.2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (de Vluchtelingenconventie), de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*. Verzoeker meent tevens dat de commissaris-generaal tot een onredelijk besluit is gekomen.

3.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

3.4. Wat het bevel om het grondgebied te verlaten betreft, voert verzoeker de schending aan van: *“artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 7, eerste lid, 1e van de Vreemdelingenwet; materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering en zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoekers voorgehouden herkomst en nationaliteit beoordeeld. Immers indien de verklaringen hierover niet aannemelijk geacht worden, kan de commissaris-generaal inderdaad besluiten tot de weigering van internationale bescherming. *“Het bestaan van objectieve feiten omtrent de terroristische groepering Al Shabaab in Chovae”* verandert niets aan het feit dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit en herkomst uit en jarenlang verblijf in Chovae geloofwaardig dient te maken.

4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, of identiteitsdocumenten waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545).

4.3. Daar waar verzoeker een opsomming geeft van de zaken die verzoeker wel wist, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening heeft gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Het is echter niet ernstig dat verzoeker in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie dermate weinig bekend is met zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld indien hij zijn hele leven in

Chovae woonde. Zo is verzoeker onbekend met of foutief over de aanwezigheid van drinkbaar water terwijl dit levensnoodzakelijk is, de aanwezigheid van de Somalische bevolking en de Somalische taal in Chovae, de afstand van Chovae ten opzichte van andere eilanden en belangrijkste plaatsen op het vasteland, de grootteorde van de bevolking, de locatie van ruïnes, de naam van een typische gerecht, de naam van de andere bevolkingsgroep die in Chovae woont, de naam van de traditionele Bajuni dans en Bajuni gebruik, de naam van de eigen Bajuni boten, de onafhankelijkheid van Somalië, de opposanten die Siad Barre verdreven, de krijgsheer die controle had over Bajuni eilanden in de jaren '90, de clan die sinds 2011 controle had over de Bajuni eilanden, de controle door Al Shabaab over de Bajuni eilanden, de Ras Kambooni groepering en de Unie van de Islamitische Rechtbanken, de politieke partijen in Somalië, de clans van de presidenten in Somalië, de geschiedenis van de Bajuni eilanden, belangrijke Bajuni politici of figuren, de andere Bajuni clans op eilanden, de clanstructuur van de dominerende clans in Bajuni sinds 2001 en de lower Juba. Deze verregaande onwetendheden staan bovendien in schril contrast met verzoekers kennis/theoretische opsommingen, die hij voorts niet wist te preciseren, van kwesties die veel minder tot zijn leefwereld behoorden, zoals de namen van alle vijftien eilanden zonder deze ook maar enigszins te kunnen situeren, de namen van Somalische presidenten zonder hun clan te kennen, enkele clans waarvan hij niet weet dat dit subclans van de dominerende clan op de Bajuni eilanden zijn. Indien de verplaatsing tussen de eilanden met zeilboten gebeurt en deze afstand (bedoeld wordt: reisduur) afhangt van weer en wind, dan verklaart dit nog altijd niet waarom verzoeker deze zelfs mits inachtneming van goede of slechte weersomstandigheden, ook niet bij benadering kan toelichten, zeker gezien hij wel de reisduur van de ene naar de andere kant van Chovae kan geven (gehoor p. 11). Daarenboven kan verwacht worden dat eilandbewoners een gedegen kennis hebben over de reistijd naar andere nabije eilanden en verzoeker bovendien zelf haaienvinnen transporteerde (gehoor p. 5) en bewerkte (gehoor p. 7) en aldus alleszins in contact kwam met vissers waarbij hij de vis ging ophalen (gehoor p. 8-9). Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers sociale, politieke, geografische en etnografische kennis over zijn eigen regio van herkomst enerzijds frappant onwetend en foutief is en anderzijds theoretisch en ingestudeerd is. Dat verzoeker beweerdelijk niet geschoold is – waarbij hij evenwel naar de madrasa is gegaan (gehoor p. 6) – en de Bajuni ongeletterd zijn, vermag deze vaststelling niet te verschonen te meer nu zijn dagelijkse, onmiddellijk waarneembare kennis foutief en onwetend is, wat het recent ingestudeerde karakter van sommige andere antwoorden nog duidelijker onderstreept. Indien zoals verzoeker stelt, hij het eiland nooit verlaten heeft, dan zou zijn kennis over alle aspecten van het dagelijkse leven in Chovae veel groter moeten zijn. Aldus kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit, noch aan zijn hierop gesteunde asielmotieven. In deze benadrukt de Raad nog dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.4. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Wat de neergelegde kopieën van de bevestiging van nationaliteit en de geboorteakte betreft, ziet de Raad vooreerst niet in waarom verzoeker deze documenten niet eerder heeft getracht te bekomen. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Vooreerst zijn deze documenten niet vergezeld van een foto, zodat niet eens geverifieerd kan worden of ze wel betrekking hebben op verzoeker. Uit de nationaliteitsbevestiging kan verder enkel blijken dat twee getuigen verklaren dat een persoon genaamd S.M.Z. geboren en getogen is in Chovae. Ook is het onlogisch en onrealistisch dat een geboortecertificaat "*Marital Status: Child*" en "*Profession: Child*" zou vermelden, temeer er een stempel werd aangebracht van de "*Minister of Forian (sic) Affairs*". Ten slotte wordt de bewijswaarde van deze documenten geheel ondergraven nu uit de originelen ter terechtzitting overlegd, blijkt dat het kleurkopieën betreffen met valse stempels. Deze documenten kunnen aldus verzoekers beweerde nationaliteit en herkomst niet ondersteunen. Verzoeker gaat er klaarblijkelijk aan voorbij dat het neerleggen van dergelijke onbetrouwbare documenten de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas niet kan herstellen doch slechts afbreken. De aangebrachte notities veranderen hier evenmin iets aan.

Ten slotte kan verzoeker evenmin aanvoeren dat hij niet op de bescherming van zijn gezin kan rekenen aangezien zijn familie machteloos en uitgedreven is, indien hij tegelijkertijd aanvoert dat hij de documenten via zijn kozijs heeft gekregen en uit de nationaliteitsbevestiging blijkt dat S.S.I. deze op 17/11/2013 heeft aangevraagd.

4.5. Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het beweerde land van herkomst niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn voorgehouden nationaliteit en herkomst uit Somalië. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

5.3. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering dat de commissaris-generaal heeft nagelaten onderzoek te doen naar een mogelijke schending van artikel 48/4, §2, b en c van de Vreemdelingenwet, berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4 van de Vreemdelingenwet, net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien noch verzoekers asielrelaas, noch zijn nationaliteit en herkomst geloofwaardig is, kan hij niet steunen op deze elementen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

5.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het beroep ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) van 15 oktober 2013 is onontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK